

EESTI KONGRESS

«Uhistöö» erivaljaanne Eesti Kongressi valimisteks 24. veebruaril

Lugupeetud EESTI VABARIIGI kodanik!

* Kui Sa hindad tähtsaks TEGU, siis võta ette see väike vaev ja tule osa võtma EESTI KONGRESSI VALIMISTEST, mis algavad 24. veebruaril.

* Kõigepealt otsi üles oma registreerimistõend ja vii end asjaga kurssi. Need valimised erinevad paljuskil tavalistest.

* Kus ja millal ning keda valida — selle kohta küsi jaoskonnakomisjonist.

E e l n ü

DEKLARATSIOON

Eesti Kongressi volitustest ja õiguspädevusest

1. Eesti Kongress deklareerib, et ta on esimene demokraatlikult valitud Eesti Vabariigi kodanike esinduskogu, mis tuleb kokku pärast Eesti okupeerimist ja annekteerimist NSV Liidu poolt 1940. aastal.

2. Eesti Vabariigi Põhiseaduse § 1 kohaselt on Eestis kõrgeima riigivõimu kandjaks rahvas, s. o. Eesti Vabariigi kodanikkond.

Praegustes tingimustes on ainult Eesti Kongress volitatud esindama Eesti Vabariigi kodanikkonda ning väljendama tema taht.

3. Eesti Vabariigi annekteerimise jätkuv mittetunnustamine ja EV välisesindajate volituste jätkuv tunnustamine enamuse maailma demokraatlike riikide poolt tähendab õhthlasid ka EV kodanikkonna kui kõrgeima riigivõimu kandja suveräänsuse jätkuvat tunnustamist.

Sel alusel on Eesti Kongress ja tema poolt

volitatud isikud õiguspädevad esindama ka rahvusvahelises suhtlemises Eesti Vabariigi kodanikkonda.

4. Eesti Kongress kui Eesti Vabariigi kodanike esindusorgan on volitatud ja õiguspädev võtma vastu otsuseid ning astuma samme, mida ta peab vajalikuks Eesti Vabariigi seadusliku riigivõimu taastamiseks Eesti Vabariigi maa-alal 2. veebruaril 1920. aastal sõlmitud Tartu rahulepingu ja Eesti Vabariigi Põhiseaduse alusel.

5. Eesti Kongress võtab endale Eesti Vabariigi täievolilise rahvaesinduse ülesanded kuni Eesti Vabariigi põhiseaduslike institutsioonide taastamiseni ning taotleb oma volituste tunnustamist nii rahvusvaheliselt kui ka NSV Liidu riigivõimuorganite poolt.

Vastu võetud EV Kodanike Peakomitee poolt 10. veebruaril 1990

TOETUSI

Eesti Vabariigi taastamisele on viimasel aastal tõhusalt kaasa aidanud ja suure panuse andnud Harjumaa kihelkonnakomiteed. Juuru, Rapla ja Hageri kihelkonnad moodustavad Lõuna-Harjumaa ning vaatamata teatud raskustele tunnevad nendes komiteedes tegutsevad inimesed oma missiooni. Seisab ju eesti rahva ees selge eesmärk — taastada Eesti vabariik õigusliku järjepidevuse alusel. Selle ürituse maksimaalne toetamine on iga eestlase kohus.

Ülesseatud EK kandidaatide hulgast peavad nüüd valijad otsustama, kes on kes. Lähtudes vabatahtlikult tehtud väga suurest (tõest kodanike registri koostamisel ja panusest eesti suurimasse ning maailmas ainulaadsesse kodanike komiteede liikumisse, on ettepanek-soovitus valida Eesti Kongressile

Juuru kihelkonnast Sirje Endre, Aarne Loodus

Rapla kihelkonnast Krista Mägi, Avo Lukas, Tõnu Rahula, Helgi Lilleste, Margo Veskimägi, Mihkel Nikkel, Jaanus Noormägi

Hageri kihelkonnast Maido Armas, Toomas Ehrpais, Martin Nõlvak, Einar Kraut, Joonas Toomson.

ILMAR PALIAS,
EKK Harjumaa maakonnakomitee esimees

EESTI MUINSUSKAITSE SELTSI Lõuna-Harju ühendus avaldab oma toetust kolmele Eesti Kongressile kandideerijale. Need on Krista Mägi Raplas, Virve Nurmik ja Aarne Loodus Juurus.

Rapla muinsuskaitse klubi toetab järgmisi Eesti Kongressi kandidaate: Krista Mägi, Avo Lukas, Tõnu Rahula, Helgi Lilleste, Margo Veskimägi, Mihkel Nikkel, Jaanus Noormägi.

Roheliste volikogu toetab Krista Mägit, Avo Lukast, Ülo Vooglaidu, Tõnu Rahulat, Helgi Lillestet, Mihkel Nikkelit, Margo Veskimäge, Toomas Ehrpait, Gunnar Pihot, Hanno Schotterit, Sirje Endret, Aarne Loodust.

JAOSKONNAD ON LAHTI:

Hageri ja Nissi kihelkonnas ainult 24. veebruaril kella 8—20.

Juuru kihelkonnas palutakse lahtiolekuaegu jälgida kohapeal.

Rapla kihelkonnas toimuvad valimised 4 päeval. Algus on 24. II ja lõpp 27. II kell 18. Edasi info jaoskondade kaupa. ALU — EPT remonditöökojas. Seal võivad valida ka ümbruskonna küladel elanikud. Kes soovib kasti koju, teatagu tel. 68 227. Lahtiolekuajad: 24. II 9—12, 26. II 8—17, 27. II 13—18; 25. II on kinni.

RAPLA TREV: 24. kl. 9—18, 25. 9—16, 26. 11—15 ja 27. 15—18.

MITSURINI sovhoosis: 24. 9—16, 25. ja 26. 12—16, 27. 12—18.

HAGUDIS: 24. 9—16, 25. kinni, 26. 8—16, 27. 14—18.

KODILAS: 24. 9—16, 25. ja 26. 9—15, 27. 13—18.

KUUSIKUL: 24. 9—17, 25. 10—14, 26. 9—14, 27. 14—18.

KEHTNAS: 24—26. kl. 9—14, 27. 9—18.

KAEREPERES: 24. 9—16, 25. kinni, 26. 13—16, 27. 9—18.

JÄRVAKANDIS: 24. 7.30—17.30, 25. 13—15, 26. 9—13 ja 14—17, 27. 9—18.

RAIKKÜLAS: 24. 9—16, 25. 10—15, 26. 9—16, 27. 9—18.

KABALAS: 24. 8—18, 25. kinni, 26. 9—16, 27. 9—18.

RAPLA I. KESKKOOLIS: 24. 9—15, 25. 10—13, 26. ja 27. 15—18.

RAPLA TULETÖRJES: 24. 9—17, 25. 13—18, 26. 9—12 ja 27. 15—18.

RAPLA KEKis: 24. 9—18, 25. 9—16, 26. 9—12, 27. 15—18.

PURKUS: 24. ja 25. 9—14, 26. 11—14 ja 27. 11—18.

KÄRU valimisjaoskond asub Käru kultuurimajas ja valida võib koguni 5 päeval: 24. II 9—18, 25. II 12—20, 26. II 10—17, 27. II 16—19 ja 28. II 10—17.

LELLES: 24. 7.30—15, 25. kinni, 26. ja 27. 15—18.

Kehtnas toimub valimine sovhoosi peahoone peeglisallis.

Märjamaa, Vigala ja Kullamaa kihelkonnast kandideerivad peale 4. leheküljel tutvustatute veel IGAL SERGLOV, HANNO SCHOTTER, ANTS-AARNE LEPPIKSON, PRIIT RANNUT, REIN LAGLE, VELLO LAI, VIILJAR ANSKO ja KALLE-TOIVO KANTS.

Selle lehe väljaandmisel toetasid kooperatiiv «EREK» ja maaliit. Eriline tänu kuulub Rapla trükkijale, kes oma kehvast baasist hoolimata tuli ülesandega toime. Äpardusi oli fotokliisidega, aga see algas juba Tallinnast. Vabandame! Enda tutvustamise eest hoolitsesid kandidaadid ise, kes seda soovisid.

ГРАЖДАНЕ ЭСТОНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ЛЮДИ, ХОДАТАЙСТВУЮЩИЕ О ПРЕДОСТАВЛЕНИИ ГРАЖДАНСТВА ЭСТОНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ!

ПРИЗЫВАЕМ ВАС ПРИНЯТЬ УЧАСТИЕ В ВЫБОРАХ КОНГРЕССА ЭСТОНИИ.

КОНГРЕСС ЭСТОНИИ ЯВИТСЯ ПРЕДСТАВИТЕЛЬНЫМ СОБРАНИЕМ ЮРИДИЧЕСКИ ПОЛНОМОЧНЫХ ГРАЖДАН ЭСТОНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ. ИЗБЕРЕМ В НЕГО ДОСТОЙНЫХ ДЕЛЕГАТОВ, КОТОРЫЕ ВЫРАЗЯТ НАШУ ВОЛЮ В ВОПРОСЕ ГОСУДАРСТВЕННОЙ НЕЗАВИСИМОСТИ ЭСТОНИИ И ПРИМУТ УЧАСТИЕ В ОПРЕДЕЛЕНИИ БУДУЩЕГО ЭСТОНИИ!

HARJUMAA

Rapla kihelkond

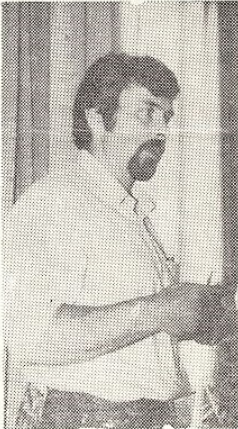

KRISTA MÄGI. 42 aastat vana, sünnilt saarlane, kasvatuselt kristlane, hariduselt ja ametilt eesti keele ja kirjanduse õpetaja, mõtteviisilt roheline, hingelt muinsuskaitse, kutsumuselt maailmaparandaja, põhimõtteline parteitu, rahva asju seni ajanud rahvarindes ja muinsuskaitse seltsis.

Eesti asjadest arvan esivanemate tarkust mööda.

Suur sõprus sünnitas suurt vaesust. Valekeel ajab maailma põlema. Parem ikka oma põõsa all kut võõra võlvide all.

Ega kutsumata võõrad ajamata ei lähe. Ei aita lubamine, vaid tegemine. Pole kõik kägud, kes «kukku» laulavad. Ühendatud karjas ei ole hunt hirmus. Õiglase meel ja puhtad käed on parem kui kuld ja vara. Kus on õigus, sääl on õnnistus. Jumal hoiab omad lapsed.

AVO LUKAS. Olen sündinud kadripäeval 1947 Juuru vallas. Kodutalu asub Nõmme külas, mida praegu nimetatakse vastu külarahva tahtmist Oola külas Rapla maakonnas.

Kooliteed alustasin lapsesõbralikus Iagundi koolis, jätkasin Tallinna poliitnikumis ja 1975 lõpetasin ehitusinsenerina Tallinna tehnikooli, tol ajal TPI.

Raplasse asusin tööle 1970. Tööraamatut välja võtmata olen töötanud PVs ja ATKs ning alates käesolevast aastast firma «Ehitustalitus» projekterimisosakonnas.

Peale projekterimistööd olen viimasel ajal endalegi märkamatu sukel-dunud poliitikasse. Alguse sai see minu rohelisest mõtteviisist, mis sundis kaitsma metsa ja raba, veehaaret ja puhkamisvõimalusi Rapla külje all.

Mõtlen samuti kui professor J. Peele: «Me suudame vastu panna ja võita, kui TOSTAME OMA KULTUURILIST JA EETILIST TASET ega raiska oma võimalusi igasugu tühjatähjaga.»

Miks tahan Eesti Vabariiki? Väga paljude «asiade» pärast. Näiteks oma vanemaid tahan abistamas ikka ikka Nõmme külas ja isale teliks in eelajaloolise jalaproteesi asemel normaalse. Siinjuures pean silmas kõiki invaliide ja vanureid oma soovide-vajadustega. Peaks olema võimalus suhelda kõigi oma sõprade-sugulastega üle maailma. VÄÄRTUSTADA HARIDUS, s. t. luua kõik võimalused ja eeldused nii ihuliseks, hingeliseks kui ka vaimseks eneseharimiseks. Et meie igapäevast leiba jaguks esmalt tootja lauale ja turumajanduse sisse-seadmiseks kogu normaalseks eluks. Et need ja paljud teised enamuse

maailma jaoks loomulikud asjad ka Maarjamaal võimalikuks saaks, on vaja:

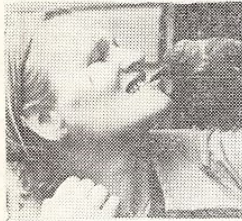
— lõpetada okupatsioon ja tühistada anneksioon

— seeläbi peaks ENSV Ülemnõukogu tunnustama end ebaseaduslikuks Eesti Vabariigi suhtes ja üle andma oma volitused EV Taasasutavale Kogule

— taastada Eesti riiklik iseseisvus Eesti Vabariigi õigusliku järjepidevuse, Tartu rahulepingu alusel.

Eesti Kongressi töös tahan kaasa lüüa kogu oma jõu, oskuste ja teadmistega, et siis tõeliste parlamendivalimiste väljakuulutamisel anda ROHELISE TEE NOORTELE VIHASTELE EESTI MEESTELE.

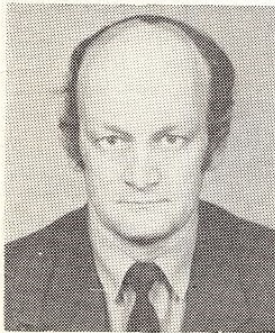
Ei kuulu praegu ühtegi erakonda ega pole ühelegi armeele vannet andnud. Mõningad hobid on ka: fotograafia ja sport. Laulu- ja tantsupidudest olen osa võtnud alates 1960. a. Ehk õnnestub lisaks Rapla ja Tartu suusamaratonile osaleda ka Finlandia-hiihtol ning Vaasaloppetil, seal muudugi VABA MAA VABA MEHENA. Abielus, peres 3 tütart.

HELGI LILLESTE. Sündinud 1938 Rapla vallas Kuma külas. Koolis käinud Valtus, Raplas, Tartus, Leninigradis. Olnud õpiõppisiks nõelravi-meistri juures ja kaugõppija kunstikoolis. Tõotanud Otepää ja Rapla haiglas ning viimasel ajal Nõmmel laste polikliinikus. Lähitulevikus on plaanis üksnes nõelravi erapraksis töökohaga Valtus.

Erakondlikkus: Eesti Rahvusliku Sõltumatuse Partei asutajaliige. Osavõtt liikumistest: Eesti Muinsuskaitse Seltsi Suurkloostri Kild ja Eesti kodanike Rapla kihelkonnakomitee algatuslooming ja registreerija.

Kandideerin Eesti Kongressile mõtlega jätkata seismist Eesti omariikluse eest. Et lõpetada Eesti kolonisaatsioon, pean esmajärguliseks, et lahkuksid meie eisisade ja meie maalt väed, kes ei austa Eesti rahvast.

TÕNU RAHULA. Sündinud 1949, abielus, 3 last. Parteisse pole kuulunud. Olen lõpetanud TPI elektrinsenerina. Töötan Raikküla kolhoosi aseseisemehena. Maakonna volikogu liige.

Poliitikaga olen tegelnud alles 1988. aasta kevadest alates seoses rahvarinde moodustamisega. Varem pidasid ametlikud võimud mind poliitiliselt ebasaldatavaks. Põhjus on see, et isa on Raplas kirikuõpetaja. Tänu vanematele hindan kõrgelt haridust ja eesmärgikindlust. Tunnen kaasa nendele inimestele, kes iga uue riigijuhil ametissetulekul on pidanud hakkama oma senistele tütudele vastupidist rääkima.

Valimistel tahan saada õiguse osaleda Eesti Kongressil. Taastada Eesti Vabariiki — see on kogu meie rahva püha kohus. On tarvis lõpetada NSVL okupatsioon ja viia võõrriigi väed välja meie territooriumilt. Kõike seda peame suutma saavutada ainult rahulikul teel läbirääkimiste kaudu. Ainult Eesti Kongress kui Eesti Vabariigi kodanike esinduskogu on pädev esindama Eesti riigi õiguslikku järjepidevust.

Rapla kihelkonnast kandideerivad veel AHTI ARAK, VÄINO RAJASAARE, ANDRUS RISTKOK, RUVE SANK, TONIS TONISSON ja AADO-ENDRIK KESKÜLA.

MARGO VESKIMÄGI. Olen 18aastane. 1989 jaanipäeval lõpetasin Raplas keskkooli. Praegu õpin Tartu ülikoolis sotsioloogiat. Ühegi erakonna liige ma ei ole.

Viimase 50 aasta jooksul on Eestis tihti kasutatud sõna VABADUS, et tõestada, kui «hää» on elada sotsialismis», kuid tegelikult on VABADUS, nii poliitiline, majanduslik kui ka vaimne, meil puudunud. Nüüd on käes aeg seda olukorda muuta ja me peame kasutama kõiki võimalusi EESTI RIIGI taastamiseks. Ajalugu on tõestanud, et Eestis ainult EESTI RIIK tagab igale inimesele vabaduse ja loob igale inimesele võimalused vabaks arenguks. Iseseisvus ei lahenda meie probleeme, ta on ainult eeldus nendest jagusaamiseks. Inimeste vaba, loomulik eneseteostus võib Eesti viia heaoluriikide hulka. Minu jaoks ei ole Eesti iseseisvus eesmärk, vaid VAHEND. Ka Eesti Kongressi nõustusin ma kandideerima just seetõttu, et soovin veidigi tasandada nende tormakust, kelle jaoks Eesti iseseisvus on ainult eesmärk.

Inimene, kes sa pead endale tähtsaks Eesti tulevikku: käi valimas nii 24. veebruaril kui ka 18. märtsil. Vali just need naised ja mehed, kes suudavad Eesti iseseisvust taastada! Meid ootab ees raske, kuid lootusrikas aeg. Jumal, õnnista Eestit!

MIHKEL NIKKEL. Olen sündinud Läänemaal Eesti Vabariigi kodanikuna. Raplas olen elanud peaaegu 40 aastat. Ei kuulu ühtegi parteisse, olgugi et osalesin rohelise partei asutamisel. Kuulun maakonna rahvarinde ja roheliste volikogusse ning kihelkonna kodanike komiteesse. Võtan osa muinsuskaitse üritustest, kuid seltsi liige ei ole. Viimastel valimistel usaldas rahvas mulle saadikumandaadi Rapla alevinõukogusse.

Ühiskondlikku tööd on palju ja seda kõike tuleb teha põhitöö kõrvalt. Aga ma ei nurise, sest see kattub minu eneseteostusega. Olen kindlalt otsustanud samas vaimus jätkata, kuni meil on taas iseseisvus Eesti Vabariiki. Siis väike hingetõmme, ja algab veel rängem töö, et moraalselt ning majanduslikult laostunud Eesti samm-sammult jõuaks ükskord oma õigesse, Euroopa ühiskonda.

Tänane ühiskond NSVL, kuhu rahvaid on aetud vale ja vägivallaga, on kogu oma «aus ja hiilguses» meile teada. On äärmiselt laivne lootet, et Sarmaatia väljaldel hakkab toimima maailma tasemel demokraatia.

Eestlaste ainus šanss püsima jääda on sellest laostunud ja kokkuvarisevast süsteemist lahkuda — seda muudugi parlamentaarsel teel. Kutsun kõiki eestlasi ja eestimaalasi meie jaoks nii otsustaval hetkel ühinema, loobudes erakondlikust näaklemisest.

MANDO MASING. Olen sündinud 3. jaanuaril 1940 Läänemaal Velise vallas Nääri külas Eesti Vabariigi kodanikuna. Koolis käisin Valgus. Veel olen lõpetanud TEMTi ja TPI. Töötan Rapla EPT automaajandis eksploatatsiooni-osakonna juhatajana. Parteiutu. Elan Alus. Peres kasvamas kaks poega ja tütar. Rajamisel on uus talu. Olen kindel, et on saabunud aeg taas rajada Eesti Vabariiki. Tahan anda kõik oma teadmised, et saavutada see eesmärk.

Mina, JAANUS NOORMÄGI, sündisin 1961. aastal NLKP liikmete perekonnas Märjamaal. Kasvasin Rakveres, kus lõpetasin 1979 I. keskkooli matemaatika-füüsika eriklassi. Perekonna traditsioonide austades läksin õppima agrotehnikat ja lõpetasin EPAs I. kursuse, kuid siis esitasin dokumendid Eesti Evangeelse Luterliku Kiriku usuteaduse instituuti. See oli tollal ainus riigis sõltumatu akadeemiline õppeasutus — Eesti Vabariigi Tartu ülikooli usuteaduskonna õigusjärglane. Diplomini jõudsin 1986 ja tööle saadeti Kosele. 1988 novembris määrati EELK Konsistoriumi mind tööle pastorina EELK Järvakandi koguduses. Olen parteitu ja vallaline.

Rapla kihelkonnas organiseerisime kohalike kristlastega kodanike komitee asutamise kihutuskoosoleku, olen Järvakandi abikomitee liige, kodanike registreerimist olen organiseerinud 1989 juunist alates ka kiriku juures. Eesti Kongressi kandidaadiks olen esitatud Keitna valla kodanike poolt.

Ligi kümne aastat olen igatsenud Eesti iseseisvuse taastamist, et võiksime elada tööka ja uhke rahvana oma õitsval isamaal. Tähtsujut olen Veevalaja ja vist seetõttu põikpäisena põhjustanud ka pahandusi, kuid minu elu kutse on olla rõõmsõnuni kuulutaja: Tõde teeb vabaks.

ÜLO VOOGLAID

HANNO SCHOTTER Märjamaa kihelkonnast

Juuru kihelkond

URMAS TULVIK. Kas olid Eesti Kodanike komiteede loomisel kohe selle mõtte toetaja? Enam mitte, aga paaniliselt ja kiiremas korras veel ei mõtle piletit lauale panna. Usun ja tahan loota, et eesti meeste Väljase, Tiitma jt. poolt EKP kohta öeldu saab ka teoks. Kuni pileti taskus, on mul täielik õigus küsida lubatu täitmist.

Kas oled põliselanik? Ja. Isa ja ema poolt harjuks, isaisa oli läänlane, pärit Veliselt.

Kas oled põhimõtteline NLKP ridade kuuluja? Enam mitte, aga paaniliselt ja kiiremas korras veel ei mõtle piletit lauale panna. Usun ja tahan loota, et eesti meeste Väljase, Tiitma jt. poolt EKP kohta öeldu saab ka teoks. Kuni pileti taskus, on mul täielik õigus küsida lubatu täitmist.

Kas loodad saada valituks Eesti Kongressile? Loodan, et sõnades välja kuulutatud paljude arvamuste lubatavus ja rahva õiged tähelepanemised on need, mis ei lase tekkida nõiajahl, kus kõik, kel erakondlikkust märgivad neli ebapopulaarset tähte, tuleb armutult maha kriipsutada. Usun, et oskan edasi elada ka siis, kui ei osutu valituks.

Õigus otsustada Eestis ja Eesti Vabariigi, tema elukorralduse üle on selle maa elanikel, kes olid Eesti Vabariigi alamaad 17. juunil 1940 ja ka nende alamate õigusjärglased.

Kas väidid meelega võõrsõnu? Jah, sest neid kasutatakse nii sagedasti ja tihedalt, ja samas mõistetakse nende sisu hoopis erinevalt. Tahan maakeeli välja öelda, et mind nii mõistetakse, nagu ma mõlen, aga see ei pruugi nii välja tulla — arvamiste ja arusaamiste paljusust!

JAAN KERSNA. Sündisin Võrumaal Rõuge vallas. Kasvasin väiketaluniku peres, kus oli 6 last. Olin 13aastane Eesti Vabariigi koolipois, kui kaotasime iseseisvuse punaväe okupatsioonitõttu juunis 1940. Põhimise osa elust olen töötanud maal.

Sundkollektiiviseerimisega hävitati üle 133 500 eesti talupidamist, hävitati terved külad. Eesti rahvale tehtud ülekohtus tuleb heastada. Riik peaks hoolitsema oma vanurite eest, pensionisumma peaks tagama minimaalse äraelamise.

Rahvas nõuab juba aastaid stalinlike massirepressioonide inimsusvastaste kuriteokkustest. Mullu detsembris Riias Baltimaade represseeritud ühingu kongressil võeti vastu sama otsus. Viibisin seal delegaandina. Eestimaa ei vaja saadikuteks surnud hingi. Praeguses Ülemnõukogus on ligi 20% neid, kes saavad 100 rubla kuus mitterelliigi eest.

Isikud, kes on end varem kompromiteerinud, tegelnud korruptsiooniga, ei tohi olla juhtival kohal õigusriigis. Soovin, et võidaks sõltumatus, tõde ja õiglus.

«Ühel pilvisel ööl — see oli jüriöö — peatus üksik ratsamees kõrge künkal, umbes poolteist penikoorimat Tallinnast.»

Ed. Bornhöhe «Tasuja»

SIRJE ENDRE. Mida ootan Eesti Kongressilt? Eesti ei ole 13. märtsil veel iseseisev riik ja okupatsiooniväed ei alusta kohe järgmisel päeval väljamaarssi ida suunas. Praegune aeg pole enam illusioonide aeg: oma ränkasket, pea-aegu lootusetu olukorda tuleb siiski teadvustada rahulikult ja selgelt.

On teatud asju, mida ükski rahvas ei saa jätta teiste teha. Eneseteadvuse tõusu ja ärkamist rahvusena. Eesti tuleb maailma kaardile jälle üles joonistada ja Euroopasse peame tagasi jõudma. Oieti on Eesti küll alati Euroopas asunud. Meie ülesanne on nüüd selles, et ka Euroopat jälle Eestisse tuua. See on meie eneste korraldada. On midagi, mida Bush ja Gorbatsšov meie eest ei saa kunagi ära otsustada. Nimelt — kes meie oleme. Kas vaid teolised mõisapõllul, kel selg alati natuke küürus. Või oleme nagu see kindlameelne tõsine noor mees, kes 1343. aastal alata orgu vaatas ja tõrvikut läites ümises: «Isamaa üle kõige»?

Eesti Kongressi peaulesanne on ärkamine ja äratus — inimese ja kodanikuna. Meie rahulik kinnitus, et Eesti Vabariigi kodanikkonna poliitiline palet ei ole muutunud. See on ja jääb olema Eesti Vabariik. Iseseisev demokraatlik Eesti, kes, kuulunud kord Rahvaste Liitu, kuulugu nüüd ka ÜROsse ja otsustagu võrdset teiste Euroopa riikidega Euroopa saatust ja sihte.

Taalist liiki rahvusest ja erakondlikkusest kõrgemale seisev sõltumatu kodanikeesindus on maailmas kahtlemata unikaalne nähtus. Aga ainukordusest tähtsam on vahest see, et Moskvas, Washingtonis või Londonis keegi ei saa teha nagu, et niisuguse foorumi otsused ei kehti. Loomulikult kehtivad.

Valmistugem vastutuskindlalt läbi arutama eelnõu Eesti Kongressi volitustest ja õiguspädevusest. See eelnõu on kongressile esitatava projektina vastu võetud EV Kodanike Peakomitee poolt 10. veebruaril 1990 ja tema 4. punkt kõlab nii:

«Eesti Kongress kui Eesti Vabariigi kodanike esindusorgan on volitatud ja õiguspädev võtma vastu otsuseid ning astuma samme, mida ta peab vajalikuks Eesti Vabariigi sotsiaalse riigivõimu taastamiseks Eesti Vabariigi maa-alal 2. veebruaril 1920. aastal sõlmitud Tartu rahulepingu ja Eesti Vabariigi Põhiseaduse alusel.»

5. Eesti Kongress võtab endale Eesti Vabariigi täievolilise rahvaesinduse ülesanded kuni Eesti Vabariigi põhiseaduslike institutsioonide taastamiseni ning taotleb oma volituste tunnustamist nii rahvusvaheliselt kui ka NSV Liidu riigivõimuorganite poolt.»

Need, kes saadikutena istuvad 11. ja 12. märtsil «Estonia» kontserdisaalis Eesti Kongressil, on õnnelikud inimesed. Ent teisalt on see suur ja raske töö: edasi, mitte sammugi tagasi. Seljatega on ju veel ainult Saar'maa ja meri. Ükskord on meie lähedased ülemere juba läinud...

Neil, kahtlemata kõrgpoliitikat tegevaid saadikul on kohustus ja volitus vastu võtta mõniteistkümmet eelnõu, otsust või deklaratsioon. Kuidas täpselt formuleerida EK eelnõu NSV Liidu okupatsioonivägedest? Selle projektivariandi 1. punkt on praegu järgmine: «Tuleb viivitamatult lõpetada Eesti Vabariigi kodanike ja teiste Eesti elanike sundvärbamine NSV Liidu relvajõududesse ning asendada see teenistusse loodavates Eesti formeeritutes väljastpool NSV Liidu relvajõude. Isikud, kes viibivad käesoleval ajal NSV Liidu relvajõududes, olles sinna värvatud kriminaalkaristuse ähvardusel, tuleb viivitamatult vabastada ja toimetada Eestisse NSVL kaudu.»

Isiklikult usun, et kuigi mitte veel 13. märtsil, siiski õige varsti. Jeanne d'Arc lisaks siinkohal juurde: «...kui jumal on meie poolt.»

ARVI VALD. Olen Juuru keskkooli muusikaõpetaja. Juured on siinses kihelkonnas ja siin on elatud ka enamusest.

Vaba ja iseseisva Eesti suunas liiguvad paljud liikumised. Arvan, et selleni võib jõuda erinevaid teid mööda, peasi, et lõppepmärgi saavutamiseks suunduvad kõik liikumised ühisele ja laiale vabadusmagistraalile. On tähtis, et kõik kulgeks rahulikult, kakkuleplikult, ent siiski kindlalt.

JURI EMBERG. Sündinud 1956. Kes soovib minust rohkem teada, võib helistada koju tel. 44 155. Poliitikast võin rääkida kas või kümme tundi.

URVE KANNIKE. Olen sündinud 1940 Kuimetsa vallas viielapselise perekonna esimese tütrana. Vanematel oli 24 ha suurune talu ja nad on Juuru kihelkonna põliselanikud.

12 aastat olen olnud Kuimetsa koolis algklasside õpetaja. Pärast kooli likvideerimist läksin Kaiu kolhoosi automajandi dispetšeriks, kus töötan ka praegu. Kodukohta tahan jääda ka edaspidi, siin on paljud minu õpilased.

Ei poolda sõjakaid võitlusvorme, toetan eesti naisliikumist. Tahaksin näha oma isamaad ilma võraste vägedeta. Meie pojad ei peaks teenima kaugel kodunt, kus nad satuvad vägivalla ja rumaluse ohvriks. Noorem poeg demobiliseerus alles mullu kevadel. Eestimaalt peab kaduma sõjaväehirm igal aastal.

Eesti on eelkõige põllumajandusmaa. Loodan, et maarahvas saab kätte oma põhjendatud eesõigused. Ta vajab kindlust tuleviku suhtes, et õigesti otsustada, kuidas edasi elada.

Meie väikesel kodumaal tuleks väärtustada haridus ja kultuur. Keegi ei tule neid tooma, selle heaks peame koondama kõik oma mõtted ja vaimu jõu.

Eesti parimaks poliitikuks pean Endel Lippmaad tema kaine mõtlemise poolest. Arvan, et vabadust ei võida kätte omavahel kemplevad liikumised ja parteid, vaid vabalt oma arvamus avaldada rahvas. Eesti Kongressil on suur eesmärk — vabadus.

VIRVE NURMIK. Üllas missioon kodanike komiteede poolt on olnud selgitada välja inimesed, kel on rahvuse pärisõigus oma maale. Nad on registreerinud need inimesed ja see on kujunenud ainaluadeks kodanikualgatus, milles peegeldub eesti rahva tahe.

Minu nägemus Eesti Kongressist on kui Eesti Vabariigi esinduskogust, kel on täievoliline moraalne ja juriidiline õigus deklareerida maailma avalikkusele Eesti Vabariigi kodanike seaduslikku tahet.

AARNE LOODUS. Olen sündinud 1941 Kaius. Seal kasvasin ja käisin koolis. Viimased 25 aastat olen elanud ja töötanud Kuimetsas. Nii et kogu elu on mõeldud Juuru kihelkonnas ja pean ennast selle patriooidiks.

Miks ma nii rõhutatult mainin kihelkonda? Aga sellepärast, et vallaad on muutunud ja muutuvad veel, aga kihelkonnad olid ja jäävad. Kihelkonna keskuses on meie kirik ja keskkool. Siinsele kalmistule on maetud meie omaksed. Kihelkonna keskus on olnud meie rahvusliku vaimu ja kultuuri kandja liibi aastasada ja peaks muutuma selleks ka tulevikus.

Oma vaimult olen vaba inimene. Põlgan rõhustumist ja allahetmist, toimuget see üksikisikute, inimgruppide, rahvaste või riikide poolt.

Olen Eesti Rahvusliku Sõltumatus Partei liige. Minu poliitilised ideaalid kajastuvadki ERSP programmis. Selle 1 peatüki 1. lõik on kirjas nii: «ERSP põhieesmärk on sõltumatu demokraatliku Eesti Vabariigi taastamine tegelikeks (de facto) ERSP näeb selles eesti rahva eneseteostuse ainvõimalikkude teed.»

ERSP on oma eksisteerimise algusest peale (20. VIII 1988) ajanud ausat ja otsekohesest poliitikat, mille eest on teda sarjanud kompartei, nimetades teda ekstremistlikuks. Kirjatükikes näeb veel viimase ajani, et poliitilisi jõude loetledes peanakse intriite ja TKÜNi kõrvale ERSP.

Osalen kodanike komiteede liikumises selle sünnist peale Rapla rajoonis. Olen Juuru kihelkonna EKK liige. Peale muude tegemiste olen ka registreerinud üksjagu EV kodanikke ja kodakondsuse taotlejaid. Olen jõudumööda kaasa aidanud ka teistes rahvaliidumistes. Läksin algusest peale kaasa rahvarindega, ent nüüd, tõi küll, olen rohkem vaatleja. Osalen koosolekutel ja ütlen sõna sekka siis, kui tekivad mõningad totalitaarsüsteemile omased ilmingud.

Keskonda enda ümber suhtun kui roheline, mis peaks maainimesele olema endast mõistetav seisukoht. Muinuskaitse suhtun juba sügavamalt. Ja see tegevus ilmselt jääbki minu hobiks pärast rahvusliku vabadusvõitluse raugemist.

Eesti kongress on üks tee iseseisvumisele, kuid ta on ainus tee Eesti Vabariigi järjepidevuse ja rahvusvahelise õiguse alusel. Kongressile kandideerin ma ERSP valimisplatvormiga, kus muu hulgas on öeldud: «Eesti Rahvusliku Sõltumatus Partei läheb Eesti Vabariigi kodanike esinduskogu, Eesti Kongressi valimiste rahvusliku leppimuse ja ühtsuse tähisega...»

Hageri-Nissi kihelkond

MAIDO ARMAS. Sündinud 1945, elukoht Kohila. Eesti Rahvusliku Sõltumatus Partei liige. Hageri kihelkonna kodanike komitee esimees.

Rahvuse enesemääramise kõrgeim vorm on rahvusriigi taastamine. Tuleb taastada Eesti Vabariigi järjepidevus.

MARTIN NÕLVAK. Olen sündinud 1944. Elan Kohilas. Lõpetanud EPA ja töötanud Kohila sovhoosis agronoomina ning osakonnajuhatajana. Praegu Salutaguse sovhoosis haljastaja. Parteit, mõtelaadilt roheline.

Isa oli taluperemees. Lapsena nägin, kuidas isade-emade aus töö ja vaev liiva jooksid; vara ja hooned jäid ilma hooliks.

Põlised maainimesed ei ole eriti piirgitud poliitikasse, kuid Eestimaalet nii otsustaval ajal soovin oma mõtte öelda, et sõnaosavad poliitikud, kes laintavad ühest erakonnast teise, ei tuleks Eesti Kongressi otsuseid muutama selgrootuks ja hämuseks.

Minu seisukohtad:

* Ime ei teostu enne Eesti riikliku statuudi kehtestamist ja inimese poolt pööratud seaduste vastuvõtmist.

* Lääbriääkimiste alustamine rahvusvahelise organisatsioonide taastamiseks Eesti Vabariigi koht neis.

* Lääbriääkimiste alustamine Moskva Eesti okupatsiooni lõpetamiseks.

* Eestis võim vallale!

PRIIDU PÄRNA. Olen sündinud 1971. Sama kaua on mu juured Varbola mullas. Noor ja rumal, arvab mõni. Seda ka. Ent võib-olla hoopiski rikkumata, mõtelaad stampidest puutumata. 1989. aastal lõpetasin Märjamaa keskkooli, mõõdunud sügisest õpin Tartu ülikooli õigusteaduskonnas. Seega kogun alles teadmisi, sest maja on tugev, kui vundament on korralik. Ei kuulu ühessegi parteisse ega erakonda. Minu sumpaatia kuulub Eesti muinsuskaitse seltsile, lõplikult valikuks vajan veel aega.

Tuleviku Eestit näen sellisena, nagu näeb seda minu rahvas. Mind ei rahulda ükski föderatsioon, kui eesti rahva enesemääramise kõrgeimaks vormiks on olnud ja on Eesti Vabariik. Ainus tee selleni on Eesti Vabariigi õigusliku järjepidevuse järgimine ning esimeseks sammuks sellel teel on Eesti Kongress. Uus Eesti peab põhinema Tartu rahulepingul ja ma nõuan selle täitmist ka vastaspoolelt.

Mu vend teenib aega Nõukogude okupatsioonivõimedes. Okupatsioon jätkub ka Eestis. Selle lõpetamiseks tuleb Eesti NSV Ülemnõukogul kiiremas korras vastu võtta konkreetsed otsused, sest kujutat ju armee reaalselt ohtu meie iseseisvuspüüetele. Vägivald on meile ummiktee, sellele vastatakse vägivaldaga.

Tuleviku Eesti põhineb eraomandil. Olen maapoiss ning tean, et maal sünnib ja areneb eestlus. Talunikele tuleb anda roheline tee, kuid sellele teele peavad talunikud ise minema. Tahan öelda, et Eesti Vabariik vajab teistuse töössestutumisega inimesi, miudu teeme suuga suure linna, käega ei käo-pesagi.

TOOMAS EHRPAIS: Olen sündinud 15. juulil 1947 Nissi kihelkonnas Nürme külas Alemal, kus isa pidas metsavahiametit.

1963, pärast Nissi 8kl. kooli lõpeta-mist õppisin neli aastat metsatehniku-mis Luual. 1967. aastast tänaseni olen töötanud Rapla metsamajandi Vardi metskonnas. Sellel ajavahemikul olin ka kaks aastat armeeteenistuses, kus kaugõppes EPA metsandusteaduskon-nas, mille lõpetasin 1982. Poolteist aastat pidasin peametsailema ametit Pärnu metsamajandis. 1978. aastast olen Vardi metskonna metsaülem. Olen abielus, peres kasvab kaks poe-ga. Ühtegi parteisse pole kuulunud ega hakka kuuluma. Arvan, et saan Eesti rahvale ja Eesti metsadele kasu-lik olla ka ilma selleta.

Osalen Nissi muinsuskaitse seltsi tegevuses, olles eestseisuse liige. Meie praegune tähtsaim töö on, et saaks tänava taasavada Nissi Vabadussõja monumenti, millele tahame lisada marmortahvli II Suures sõjas huk-kunute, repressseeritute ja kõigi teiste nimedega, kes langesid meie rahvale nii keerulisel ajajärgul.

20 aastat on Vardi metskonnal oma «taimelava» — Nissi koolimetskond. Laste nobedad käed on abiks käbi-koorjamilisel, metsaistutamisel. Tore on, et paljud meie töötajad on lõpetanud just Nissi kooli.

Peamist ülesannet näen praegu selles, kuidas ometi inimestele selgeks teha, et me lihtsalt oma tegevusega muudame varsti elu võimatuks. Mõl-ten suurtootmise laudakomplekse, sönnikumajandust, külatäesse chitatud viiekordseid linnamaja ja nende elanikke, inimest, kes tahab ainult rik-kaks saada hoolimatat ümbrusest, kus elab.

Olen eluaeg olnud optimist ja tahan selleks ka jääda. Järsku hakkab ka Eesti inimene OMA RIIGI oludes hästi oma maa ja rahva heaks tööle.

Hageri ja Nissi kihelkonnast kan-dideerivad veel EINAR KRAUT, ILMAR VAHTRAMÄE, ANTS MARKNA, HEINO-RAUL LEES-TI, JAANUS SOO, KALJU RAUD, TONNO ROOMETS, TÖ-NIS LOKK, GUNNAR PIHO, JOONAS TOOMSON, LJUBOV PALM.

LÄÄNEMAA

Märjamaa, Vigala ja Kullamaa kihelkond

OSKAR ARNOVER. Olen sündinud jürkiuus 1926 Haimre vallas ja seal ka koolihariduse saanud. Ei ole teeninud kummaski okupatsiooniar-mees. Tööd on tulnud teha mitmesugust, peamiselt sidesüsteemis ja elektrivõr-gus. Palju meelde jäävaid hetki on toonud osalemine Märjamaa meeskoo-ris. Viimasel ajal olen end sidunud

Velise muinsuskaitse seltsiga, mille liikmetega koos sai möödunud aastal korraldatud Nurtu külade päev.

* Kogu mu tegevuse lõppeesmärk on Eesti Vabariigi taastamine.

* Olen veendunud läänlane.

Nüuan viimase haldusreformi moo-nutuste kohest likvideerimist. Ka iga küla kandu oma õiget nime elanike arvust sõltumata.

* Tahan toetada Velise valla taas-loomist.

VELLO KÜBAR: Miks on ülim aeg taastada Eesti omariiklus? Murphy seadus ütleb: «Kui on midagi kaotada, tuleb olla eriti ettevaatlik.» Kas meil on väärtuslikku kaotsi minemas? Akki kiirustame liiga? Elu näitab, et:

1. Inimene on unustatud, väsinud ootamast ja kaotamas usku paremu-sele. Elujõulisele rahvusele omased vaimsed ja moraalsed väärtused on kaotamas tähendust. Kasvab olemas-oleva elukorraldusega leppimine, mugandumine, tahtejuetus, ükskõiksus, kultuuritus.

2. Majandus laostub pingutustele vaatamata.

3. Euroopa ühiskodu on loomisel. Lauude ja kirjasõna kaudu on meie vabadusetaotlused saanud teatavaks nii idas kui ka läänes. Nüüd on õige aeg konkreetsete tegudega saada ühis-kodu täisväärtuslikuks liikmeks.

Olen veendunud, et Eesti Kongress on kindel ja konkreetne samm eesti rahva iseseisvuse taastamisel.

Loomes tingimused, et saaksime tões-tada liiksteisele ning kõigile teistele seda, kes tegi ainult sõnu, kellel saab jõud otsa, kes jookseb sinna poole, kus momendil rohkem päikesepaistet, kes ei tahagi olla peremees omal maal, kes jääbki virisema, kes võitleb eesti kultuuri ja rahvuse säilimise eest.

ENNU PÕLDMA. Sündisin kolm aastat pärast suu-re sõja lõppu Kest-Vigalas Va-namõisa külas. Lõpetasin Peru kooli ja Vigala kutsekooli.

Sõjaväeteenis-tusele järgneval eluteel oli üsna künklik ja rapu-tas mind tuge-vasti, kuid ma ei lasknud rooli

peost. See-eest on mul nüüd kodu, kus on väga palju hingesoojust. Olen kodanike kihelkonnakomitee lii-ge, registreerin EV kodanikke ja olen kogunud mitmesuguseid allkirju, praegu näiteks tahteavaldusi Läänemaaga taasühinemiseks.

Parteituna seisan kindlalt ERSF positsioonidel.

Arvan, et T. Velliste 2. II tehtud ettepanekut ei maksa küll võtta kui midagi ohtlikku, vaid see väärrib täit tähelepanu. Meenutan, et kui ta üle-möödunud suvel ütles välja nõudmise taastada EV järjepidevuse alusel, lei-dis see samuti vastuseisu kuni viima-se ajani. Nüüd aga jääb mulje, nagu oleksid kõik ainult seda tahtnudki, teiste hulgas isegi EKP.

Elan sünnist saati majas, mille omanikud kõrvaldati omal ajal pu-naste poolt. Ma ei saa sellest üle ega mööda. Sellepärast tahan maha häle-tada riigi, kes on pidanud suurimaks vaenlaseks ikka omaenda rahvast.

VELLO BURMEISTER. Olen sündinud talupidaja perekonnas 1939 Läänemaal Velise vallas. Lõpetasin Tihemetsa tehni-kumi. Olen töötanud autojuhina, toru-paigaldajana, traktoristina, karjakuna. Praegu talunik.

Olen protsessiija vaimuga mees. Pio-neer, komsomol ega parteilane pole kunagi olnud. Osalen Velise muinsu-kaitse seltsis selle loomisest alates.

PÄRNUMAA

Vändra kihelkond

Minu nimi on JÜRI PERE. Päev enne Eesti Kongressi valimiste algust saan 30aastaseks. Elan viiendat aastat Kä-rus, kus töötasin 3 aasta vältel jaos-konnaarstina. Praegu olen ametis Tal-linna kirabihaiglas kliinilise ordinaato-rina traumatoloogia erialal. Erakonda-desse ei kuulu.

Ega midagi erilist öelda ei ole, sest Eesti Kongress ei ole erakondade- ega rahvusvahelise võitluse areen, kuhu pääsemiseks peab ilmingimata midagi uut ja originaalset välja mõtlema või siis vastase labaselt sadulast maha lük-kama. Eesti Kongressile kandideerivad ju ikkagi need mehed-naised, kelle es-märk on üks: Eesti Vabariigi taastami-ne Tartu rahulepingu alusel. Ja kas pääsen sinna mina või keegi konkuren-tidest, on täiesti ükskõik — meie siht on ühine.

Samas pean aga vajalikuks üle kor-rata peaaegu banaalseks muutunud lõ-demused Eesti Vabariigi kodanike ko-miteede liikumise ja Eesti Kongressi asjus. Jälgides teledebatte ja ajakirja-nike ülesastumisi, torkab silma palju'te (ja kaunis kõrgel positsioonil olevate) inimeste mittearusaamine või mittearu-saadatahtmine liikumise olemusest. Ma kordan veel kord, et Eesti Vabariigi kodakondsus ei sõltu rahvusest, veel vähem usulistest tõekspidamistest. Pal-jud eestlastel ei ole praegu kodakond-sust, samal ajal kui tuhandetel vene-lastel, ukrainlastel, juutidel jt. on see olemas. Ma ei kahle ka selles, et kõik tublid eestimaalased, kes taotlevad Eesti Vabariigi kodakondsust, saavad selle niipea, kui on taastunud Eesti Vabariigi seaduslik võim.

Samuti ei ole Eesti Kongress alterna-tiivne võimuorgan, nagu onpõnendid püüavad väita. Ta on Eesti Vabariigi kodanike esinduskogu — ainus, kes on rahvusvahelise õiguse järgi aktsipter-ritav väljendamaks sinise rahva taht. Kuna ENSV Ülemnõukogu on ikkagi meid okupeeriva riigi kõrgem kohalik omavalitsusutus, siis iseseisvumine al-nult selle kaudu poleks juriidiliselt pä-ris «puhas» (12. nov. 1989. a. otsusega tunnistas ju ÜN end sisuliselt ebasead-uslikuks) ega leids rahvusvahelise liiduse silmis mõistmist (tembeldatakse separatismiks). Küll aga aitaks ta su-hte korramist Moskva.

Eesti Kongress, teadvustades kogu maailmale meie olukorda, saab välja kuulutada Eesti Vabariigi Taasastava Kogu (või Riigivolikogu) valimised. Et me oleme okupeeritud ja annekteeritud iseseisev riik ega mitte N. Liidu föde-raalkanton, siis otsustavad selle riigi edasist saatust Eesti Vabariigi kodani-kud. Ja ainult nemad on volitatud astu-ma keskvoimuga läbirääkimistesse okupatsiooni lõpetamise kohta.